

Naturalisatie van Breakwell, Charles William
en 21 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Charles William Breakwell en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Britse verzoeker, Charles William Breakwell, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1928 te Wolverhampton (Groot-Brittannië) geboren. Tijdens zijn verblijf in ons land als Brits militair maakte hij kennis met een Nederlandse vrouw, met wie hij in 1947 in het huwelijk trad. Nadat gebleken was, dat zijn echtgenote niet in haar nieuwe vaderland kon aarden, vestigde adressant zich in 1954 in Nederland. Sindsdien heeft hij hier steeds gewoond. Verzoeker heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Als technisch beambte voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Joaquim Carvalho da Silva Calado, de Portugese verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1926 te Barreiro (Portugal) geboren. Hij is sedert 1950 gehuwd met een Nederlandse vrouw. Heimwee van verzoekers echtgenote naar de geboortegrond, vormde ook in dit geval de reden van vestiging in ons land. Gedurende het thans zevenjarig verblijf hier te lande heeft verzoeker zich volledig aan onze zeden en gewoonten aangepast. Als tekenaar-constructeur heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen. Gelet op de gecompliceerdheid van de naam wordt op verzoek van adresant diens geslachtsnaam „Carvalho da Silva Calado”, alsmede die van zijn minderjarige kinderen, gewijzigd in „Calado”.

De Chinese verzoeker Tai Sing Chong, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1937 te 's-Gravenhage geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Zijn van origine Nederlandse moeder heeft hem een geheel Nederlandse opvoeding gegeven. Als correspondent voorziet adressant in zijn onderhoud.

De Luxemburgse verzoeker Rudolf Joseph Haas, genoemd in artikel 1, onder 4, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn moeder is Nederlandse van geboorte en heeft na het overlijden van haar echtgenoot haar oorspronkelijke nationaliteit herkregeen. Als matroos ter koopvaardij voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Keng Gie Ie. Deze werd in 1928 te Djakarta (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1949 in ons land. Adressant volgde hier wetenschappelijk onderwijs en verwierf in 1955 het ingenieursdiploma. De politieke ontwikkelingen in zijn geboorteland deden hem terug komen van zijn aanvankelijke plan tot terugkeer naar Indonesië. Als werktuigbouwkundig ingenieur kan verzoeker op genoegzame wijze in het onderhoud van zich en zijn gezin voorzien.

De Hongaarse verzoekster Sarylta Maria Jugovics, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1911 te Boedapest (Hongarije) geboren. In 1920 kwam zij met een kindertransport naar Nederland. Zij bleef hier tot 1934, in welk jaar zij naar haar geboorteland terugkeerde. Omdat zij ginds niet meer kon wennen, vestigde zij zich in 1937 definitief hier te lande. Verzoekster onderscheidt zich niet van een geboren

Nederlandse. Als monteur bij de plaatselijke telefoondienst te Amsterdam verdient zij het brood.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Frits Kuitert, die in 1905 te Menado (Indonesië) werd geboren. Toen hij in 1949 met Europees verlof in Nederland verbleef, werd hij afgekeurd en gepensioneerd. Aangezien adressant voornemens was te zijner tijd naar zijn geboorteland terug te keren, opteerde hij in 1951 voor de Indonesische nationaliteit. De loop der gebeurtenissen hebben verzoekers plannen doorkruist; thans zou hij gaarne in het Nederlanderschap worden hersteld.

De Tsjechooslowaakse verzoeker Wenzel Kutscher, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1932 te Schaesberg geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Zijn moeder is Nederlandse van origine, ook zijn echtgenote bezit de Nederlandse nationaliteit. Als locomotiefmachinist heeft verzoeker voldoende inkomsten.

Gerard Max van Leem, de Indonesische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1931 te Djakarta (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1955 in ons land. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als bankbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Indonesische verzoeker Ko Lam Lie, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1922 te Djatinegara (Indonesië) geboren. In 1952 kwam hij voor studie naar ons land. Door de veranderde omstandigheden in Indonesië en zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is adressant tot het besluit gekomen niet meer naar zijn geboorteland terug te keren. Als arts voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoekster Theodora Wilhelmine Maria Ottens, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1937 te Groningen geboren en heeft altijd in ons land gewoond. Zij is in geest en leven Nederlandse. Als stenotypiste voorziet adressante in haar onderhoud.

Willem Scheppers, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 12, is hier te lande geboren en getogen. Zijn echtgenote en zijn beide kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als elektrotechnisch installateur en instrumentmaker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Max Hans Würzner, genoemd in artikel 1, onder 13, werd in 1927 te Tharandt (Duitsland) geboren en verblijft van 1955 af hier te lande. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker studeert aan de Rijksuniversiteit te Leiden, waar hij als assistent verbonden is aan de faculteit der letteren en wijsbegeerte. Reeds in juli 1958 promoveerde hij aan de Universiteit van Heidelberg tot doctor in de geschiedenis. Adressants echtgenote is werkzaam als secretaresse.

De in artikel 2 voorgedragenen zijn afkomstig uit Indonesië en worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoeker genoemd onder 2 omdat de door hem aan den lande bewezen diensten daartoe aanleiding geven; de overigen omdat zij ten gevolge van de gewijzigde

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren.

Buckley Raymond Jeffrey Alling, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1937 te Ngandjoek (Indonesië) geboren. In maart 1958 kwam hij naar ons land. Na eerst enige jaren als fabrieksarbeider werkzaam te zijn geweest, is verzoeker sedert april 1961 als vrijwilliger op voet van gewoon dienstplichtige in dienst van de Koninklijke Luchtmacht. Indien hij daartoe geschikt blijkt is de mogelijkheid aanwezig tot het volgen van de opleiding tot beroepsonderofficier, mits hij de Nederlandse nationaliteit bezit. In verband hiermede acht de ondergetekende termen aanwezig tot naturalisatie met afwijking van de bij de wet vereiste verblijfstermijn.

De verzoeker Joseph Henri Laurenzo, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1910 te Sambilangan (Indonesië) geboren. Van november 1928 tot mei 1929 was hij als militieplichtige en van augustus 1930 tot december 1950 als beroepsmilitair in dienst van het K.N.I.L. Aangezien verzoeker reeds vóór 27 december 1949 in Nederlands-Nieuw-Guinea verbleef, heeft hij na de soevereiniteitsoverdracht de status van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander behouden. Adressant verblijft sedert oktober 1960 in ons land. Na zijn naturalisatie kan hem ook hier te lande zijn militair pensioen worden uitbetaald.

In artikel 2, onder 3, wordt voorgedragen Johan Leihitu. Deze verzoeker werd in 1908 op Ambon (Indonesië) geboren. Van 1928 tot 1951 was hij in Nederlandse militaire dienst en wel tot 1950 bij het K.N.I.L. en daarna bij de Koninklijke Landmacht. Verzoeker bekleedde laatstelijk de rang van sergeant-majoor. Hij verblijft sedert september 1951 met zijn gezin in ons land. Als kraandrijver verdient adressant het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Boetje Egbert Loupaty, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1932 te Kefamenanu (Indonesië) geboren en is van 1951 af in ons land woonachtig. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, lijken de aanvankelijke assimilatiemoelijkheden te zijn overwonnen. Als bankwerker verdient verzoeker het brood voor zich en zijn echtgenote.

Jan Johannes Ruhulessin, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1934 te Batu Djardjar (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Sinds 1956 is verzoeker als rangeerder bij de Nederlandse Spoorwegen werkzaam; als zodanig heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Edmon Charl Umberto Wolff, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1919 te Kutoardjo (Indonesië) geboren en is een kleinzoon van een in 1895 gelijkgestelde. Zijn moeder en zijn echtgenote bezaten oorspronkelijk het Nederlanderschap. Van 1939 tot 1950 heeft adressant, eerst als dienstplichtige en daarna als vrijwilliger dienst gedaan bij het K.N.I.L. Sedert december 1959 is hij in ons land gevestigd. Als monteur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Aangezien verzoeker tot 1954 meende Nederlander te zijn en ook als zodanig door de administratie werd aangemerkt, meent de ondergetekende dat er aanleiding is tot naturalisatie met afwijking van de vereiste verblijfstermijn.

In artikel 3 worden voorgedragen Louis Ferdinand Matheus-, Theodora Wilhelmina Elisabeth- en Franklin Bartel Wilhelm de Beer. Zij werden respectievelijk in 1948, 1950 en 1951 te Soerabaja (Indonesië) geboren uit het huwelijk van Louis Theodorus de Beer en Mathilde Theodora Nagel, beiden van Nederlandse origine. Het huwelijk van de ouders werd op 18 april 1955 door echtscheiding ontbonden. Sedertdien verblijven de kinderen bij de moeder-voogdes. De beide oudsten, die Nederlander van geboorte zijn, verkregen de Indonesische nationaliteit ten gevolge van de door hun vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap; de jongste verkreeg de Indonesische nationaliteit door geboorte. De ondergetekende acht termen aanwezig deze minderjarigen, die in de Nederlandse samenleving zijn opgenomen en behoren tot het gezin van hun Nederlandse moeder, het Nederlanderschap kosteloos en — voor zoveel nodig met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn — te verlenen.

Met uitzondering van de Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, de Hongaarse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 6, en de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 8, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Voornoemde Britse verzoeker en zijn echtgenote moeten om hun Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van de naturalisatie, daarvan afstand doen. Zij hebben zich hiertoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.